Broj: S1 3 U 036232 20 U
Sarajevo, 12.01.2021. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranka Brenjo, kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Maide Bikić kao članova vijeća, uz sudjelovanje Enise Imamović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „SHIMADZU" d.o.o Sarajevo ulica Tešanjska broj 7. zastupan po punomoćniku Sanelu Neziriću advokatu iz Sarajeva ulica La Benevolencija broj 2. protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-1030-8/20 od 04.06.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Sarajevo ulica M. Tita broj 11a, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 12.01.2021. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog broj kao u uvodu ove presude, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, izjavljena na Rješenje broj :01-04-4-15423 od 27.03.2020. godine ugovornog organa Klinički centar Univerziteta u Sarajevu. Naloženo je ugovornom organu da izvrši isplatu troškova po zahtjevu žalitelja SHIMADZU d.o.o. Sarajevo, zastupan po punomoćniku Sanelu Neziriću advokatu iz Sarajeva, za naknadu troškova žalbenog postupka izjavljeni u žalbi od 19.03.2020. godine u ukupnom iznosu od iz 280,00 KM (sastav žalbe 240,00KM + 17 %PDV).

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora zbog povrede odredaba upravnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U tužbi navodi da je ugovorni organ nakon žalbe tužitelja od 01.04.2020. godine, izjavljene na Rješenje broj. 01-04-415423 od 27.03.2020. godine donio akt Izmjena i dopuna odluke broj: 01-11-3-16541 od 06.04.2020. godine. Ukazuje da je ugovorni organ djelimično usvojio žalbu žalitelja te u odnosu na navedeno Komisija je sačinila Izmjenu i dopunu izvještaja na osnovu kojeg je donošena Izmjena i dopuna odluke broj: 01-11-3-16541 od 06.04.2020. godine. Dalje tužitelj ističe da je tuženi na svega dvije stranice obrazloženja obrazložio svoju odluku u pogledu prvog stava izreke osporavanog rješenja, a kojom je žalbu odbio kao neosnovanu, te ponavljajući više puta identične

razloge zbog kojih je donio predmetnu odluku, apsolutno ne cijeneći žalbene navode iz žalbe od 01.04.2020. godine, a koje u uvodu osporavanog rješenja tuženi i navodi da upravo o toj žalbi i odlučuje. Naime, iz samog obrazloženja ovog rješenja nije jasno o kojoj konkretno žalbi tuženi odlučuje, a obzirom da je žalitelj, a sada tužitelj uložio žalbu od 19.03.2020. godine u odnosu na LOT-ove 34, 41 i 42, te nakon toga uložio i žalbu od 01.04.2020. godine, odnosno tuženi nejasno i neprecizno obrazlaže svoju odluku, pa analogno tome se i postavlja logično pitanje da li je tuženi uopšte i uzeo u razmatranje žalbu od 19.03.2020. godine, te odlučivao o istoj, a budući da se u uvodu predmetnog rješenja poziva na rješavanje po žalbi od 01.04.2020. godine. Nadalje, se ukazuje tuženi uopšte nije odlučivao o žalbenim navodima žalitelja, već kroz ponavljanje činjeničnog stanja, obrazlagao svoju odluku. S tim u vezi, da tuženi nije niti odlučivao, a niti obrazlagao krucijalni žalbeni navod žalitelja, a sada tužitelja, a koji se odnosi na neprihvatljivost ponude ponuđača „Adrialine" d.o.o. Kako ugovorni organ nije ponudu ovog ponuđača odbio iz razloga što je ovaj ponuđač, a kako to i ne spori ugovorni organ, da jeste imao težak profesionalni propust koji je doveo do prijevremenog raskida ugovora predmetne javne nabavke, pozivajući se na ispunjenosti uslova iz odredbi člana 45. stav 5. Zakona o javnim nabavkama. Na kraju tužitelj ukazuje i na nezakonitost odluke tužnog u pogledu troškova postupka, navodeći da shodno pismenom odgovor Advokatske komore F BiH broj: 664/20 od 11.06.2020. godine, koji se odnosi na autentično tumačenje Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata F BiH, smatra da se u postupcima javne nabavke radi o procjenjivim predmetima, a ne neprocjenjivim kako to pogrešno nalazi tuženi i kako to proizilazi iz ranijih odluka Suda BiH, pa da troškovi upravnog postupka iznose 1.105,65 KM, a ne dosuđeni 280,80 KM. Iz naprijed navedenih razloga tužitelj predlaže da Sud donese odluku kojom će poništiti osporeno rješenje i tužitelju dosuditi troškove upravnog spora na ime sastava tužbe po punomoćniku iz reda advokata u ukupnom iznosu od 1.105,65 KM.

U odgovoru na tužbu tuženi i zainteresovano lice Klinični centar Univerziteta Sarajevo su predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je tuženi shodno izjašnjenu ugovornog organa našao da, ponudač „SHIMADZU" d.o.o. Sarajevo je dana 03.04.2020 godine putem Protokola KCUS-a uložio Žalbu broj 60-11-3-16243 na Rješenje broj 01-04-4-15423 od 27.03.2020 godine. Nakon ponovnog uvida u žalbu Komisija je sačinila Izmjenu i dopunu izvještaja na osnovu kojeg je donošena Izmjena i dopuna odluke broj 01-11-3-16541 od 06.04.2020 godine. Da je odlukom ugovornog organa broj 01-04-4-12136 od 06.03.2020. godine za LOT 34 izabran ponuđač OMNIA MEDIC d.o.o. Sarajevo, za LOT 41 i 42 izabrani ponudač „SIMAZDU" d.o.o. Sarajevo. Uvidom u Izmjenu i dopuna odluke broj 01-11-3-16541 od 06.04.2020 godine, konstatuje se da je za LOT 34 izabrani ponuđač „ SHIMADZU" d.o.o. Sarajevo. Dakle, ugovorni organ je nakon žalbe žalitelja od 01.04.2020.godine izjavljene na Rješenje broj: 01-04-4-15423 od 27.03.2020 godine, donio akt Izmjena i dopuna odluke broj: 01-11-3-16541 od 06.04.2020 godine. Stoga tuženi je utvrdio da je u konkretnom slučaju ugovorni organ postupio po odredbama

člana 100. stav 3. Zakona o javnim nabavkama nakon zaprimanja žalbe od 19.03.2020. godine, izjavljene na Odluku o rezultatima okončanog postupka javne nabavke broj: 01-044-12136 od 06.03.2020.godine. Nadalje, da je ugovorni organ djelimično usvojio žalbu, te u odnosu na navedeno Komisija je sačinila izmjenu i dopunu izvještaja na osnovu kojeg je donošena Izmjena i dopuna odluke broj 01-1 1-3-16541 od 06.04.2020 godine. Stoga tuženi na osnovu utvrđenog činjeničnog stanja, primjenom odredbi člana 111. stav 1. tačka c) Zakona o javnim nabavkama, a u vezi sa članom 228.stav 2. Zakona o upravnom postupku, donio je odluku kao u dispozitivu osporenog rješenja. U vezi sa odlukom o troškovima postupka tuženi navodi da je u žalbi od 01.04.2020.godine žalitelj zahtijevao, troškove sastava ove žalbe i troškova žalbe od 19.03.2020. godine. Kako iz stanja spisa proizilazi da ugovorni organ o istom nije odlučio niti se izjasnio, ovaj organ nalaže ugovorom organu da izvrši isplatu troškova po zahtjevu žalitelja, zastupan po punomoćniku Sanelu Neziriću advokatu iz Sarajeva, za naknadu troškova žalbenog postupka izjavljenih u žalbi od 19.03.2020. godine u ukupnom iznosu od 280,80 KM (sastav žalbe 240,00 KM + 17% PDV).

Po ocjeni ovog sud, zakonitost osporene odluke nije dovedena u pitanje prigovorima iz tužbe.

Ovaj Sud prije svega a u vezi sa tužbenim navodima da nije jasno da li je tuženi odlučivao o žalbi tužitelja od 19.03.2020. godine ili od 01.04.2020. godine ukazuje da je odredbom člana 100.stav 3. Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH" broj:39/14) propisano da ako je žalba blagovremena, dopuštena i izjavljena od ovlaštenog lica, ugovorni organ, razmatrajući žalbu, može utvrditi da je ona djelimično ili u cijelosti osnovana i svojim rješenjem ispraviti radnju, preduzeti činjenje ili može postojeću odluku ili rješenje staviti van snage i zamijeniti je drugom odlukom ili rješenjem, ili poništiti postupak javne nabavke, te o tome obavijestiti učesnike u postupku javne nabavke na način određen ovim zakonom, u roku od pet dana od dana prijema žalbe. Nesporno shodno činjeničnim navodima tužbe i osporenog akta naprijed navedenim da je nakon izjavljene žalbe od 19.03.2020. godine, ugovorni organ izmijenio ranije odluku o izboru nepovoljnijeg ponuđača od 06.03.2020. godine, tako, što je rješenjem od 27.03.2020. godine, a nakon toga odlukom o izmjenom i dopuni odluke od 06.04.2020.godine usvojio žalbu tužitelja kao djelomično osnovanu i to tako što je za lot 34 kao nepovoljnijeg ponuđača, izabrao tužitelja, dok je u pogledu žalbeni navoda u odnos na lot 41 i 42. istu odbio jer je ostavio na snazi odluku o izboru najpovoljnije ponuđača od 06.03.2020. godine, kojom je kao najpovoljniji ponuđač za te lotove izabran tužitelj. Stoga kod takvog nespornog činjeničnog stanja tuženi je mogao odlučivati i shodno uvodu osporenog rješenja, samo je odlučivao o osnovanosti žalbe tužitelja od 01.04.2020. godine, jer je o žalbi tužitelja od 19.03.2020. godine, odlučio ugovorni organ, temeljem ovlaštenja iz člana 100. stav 3. Zakona o javnim nabavkama.

Nadalje nisu osnovani niti žalbeni navodi kojima se osporava osnovanost pobijanog rješenja u pogledu lotova 41 i 42, gdje je kako je to već napomenuto, nesporno kao najpovoljniji ponuđač izabran tužitelj. Ovaj Sud podsjeća da je odredbom člana 97. Zakona o javnim nabavkama propisano da žalbu može podnijeti svaki privredni subjekat koji ima ili je imao interes za dodjelu ugovora o javnoj nabavci i koji učini vjerovatnim da je u konkretnom postupku javne nabavke bila ili je mogla biti prouzrokovana šteta zbog postupanja ugovornog organa, a koje se u žalbi

navodi kao povreda ovog zakona i podzakonskih akata od strane ugovornog organa u postupku javne nabavke. Kako tužitelj osporava odluku ugovornog organa za naprijed navedene lotove, gdje navodi da ponuđač „Adrialine" d.o.o. ne ispunjava uslove iz člana 45. stav 5. Zakona o javnim nabavkama, a kod nesporne činjenice shodno odluci ugovornog organa od 06.03.2020. kojom je za predmetne lotove izabran kao najpovoljniji ponuđač, upravo tužitelj, a ne ponuđač Adrilaline d.o.o. to tužitelj nema niti aktivnu legitimaciju za izjavljivanje žalbe u ovom dijelu postupka javne nabavke, te se ista imala odbaciti u smislu člana 111. stav 1. tačka b) Zakona o javnim nabavkama, a ne odbiti, ali isto nije od uticaja na zakonitost osporene odluke, jer su pravne posljedice iste.

U pogledu odluke o troškovima postupka ovaj Sud uvidom u dispozitiv osporenog rješenje i to tačku 2., nalazi da je nesporno tuženi odlučio u pogledu troškova sastava žalbe od 19.03.2020. godine. Nadalje tužitelj bez osnova se u pogledu dosuđene visine troškova sastava žalbe od 19.03.2020, tužbom poziva na mišljenje Advokatske komore F BiH. Ovo iz razloga kako je to već ukazivano u ranijim odlukama ovoga Suda, da se u konkretnoj pravnoj stvari, ima primijeniti odredba člana 18. stav 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata(„Službene novine F BiH" broj:22/04 -u daljem tekstu AT), koja propisuje iznos bodova u upravnim postupcima u neprocjenjivim predmetima. Naime, tužitelj je u upravnom postupku uspio sa žalbom u cijelosti, jer je isti zahtijevao poništenje akta ugovornog organa kao prvostepenog organa i gdje je ugovorni organ, takvu žalbu i uvažio. Imajući u vidu da je u žalbenom postupku zahtjev tužitelja i bio opredjeljen na poništenje rješenja, i gdje je žalba tužitelja u tom dijelu i uvažena, to je pravilno uzeto da se radi o neprocjenjivom predmetu, odnosno o predmetu u kome se ne može odrediti vrijednost. Shodno navedenom to je pravilno i zakonito tuženi našao, da se ima primjeniti odredba člana 18. stav 2. AT jer se radi o neprocjenjivim predmetima.

Isto tako nije osnovano niti pozivanje tužioca na odredbe Zakona o javnim nabavkama, jer iste odredbe se ne odnose na troškove spora, odnosno vrijednost spora, već vrijednosti javne nabavke, odnosno ugovora. Također tužitelj bez osnova se poziva i na odredbu člana 108. stav 1. tačka e) Zakona o javnim nabavkama u pogledu visine naknade na žalbu, jer ista odredba također ne propisuje vrijednost spora vezanu za troškove spora, već vrijednost nabavke od koje zavisi visina iste naknade za žalbu. Drugim riječima u predmetnom postupku, jer se radi o neprocjenjivom predmetu, se ne mogu primjenjivati odredbe AT koje se odnose na procjenjive predmete, gdje se nagrada određuje u zavisnosti od vrijednosti spora.

U skladu s članom 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, kako je tužba tužitelja odbijena kao neosnovana to mu ne pripadaju ni potraživani troškovi upravnog spora. Slijedom navedenog, primjenom odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, Sud je donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A

Jadranka Brenjo